

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 021115 21 U
Tuzla, 14.10.2021. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja po sudiji Predragu Krsmanović, uz sudjelovanje zapisničara Sadete Hadžismajlović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužiteljice **Z.S.**, iz B., zastupane po punomoćniku Senadu Bešiću, advokatu iz Tuzle, ulica M. Tita broj 36., protiv rješenja tužene strane **Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo**, ul. Hamdije Kreševljakovića broj 96., broj 07-26-1-575/20, od 16.12.2020. godine, u upravnoj stvari **provodenja promjena u katastarskom operatu**, dana 14.10.2021. godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba **SE ODBIJA**.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužiteljica je ovom sudu, dana 10.02.2021. godine, putem naprijed navedenog punomoćnika, podnijela dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog nepravilne primjene materijalnog prava, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, nepravilnog zaključka iz utvrđenog činjeničnog stanja, te prekoračenja granica ovlaštenja od strane tuženog.

U tužbi se, između ostalog, posebno ističe: da je netačan navod da se radi o pogrešnom upisu korisnika prava posjeda, odnosno da su upisana druga lica u odnosu na D.F., iz razloga "što se radi o univerzalnim pravnim sljednicima D.F., koji su nesavjesni, odnosno koji su znali i morali su znati da ostavinsku masu u ostavinskom postupku čini i dio koji predstavlja bračnu stečevinu Z.S.".

Tužbom se predlaže da sud poništi osporeno i prvostepeno rješenje i predmet vрати tuženom na ponovno rješavanje, ili da sam odluči o upravnoj stvari, a da tuženog obaveže da tužiteljici nadoknadi troškove spora, i to za sastav tužbe u iznosu od 360,00 KM i za sudsku taksu po odluci suda.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Tužba nije osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, sud je ispital zakonitost osporenog rješenja, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, kao i sve odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja u spisu slijedi da je tužena strana osporenim aktom odbila kao neosnovanu žalbu tužiteljice izjavljenu protiv prvostepenog rješenja Službe za geodetske i imovinsko-pravne poslove Grada Tuzla, broj 07-31-2678/19-1 FV, od 10.03.2020. godine, kojim je,

kao neosnovan, odbijen zahtjev tužiteljice za upis promjene posjednika u katastarskom operatu.

Iz činjenica predmeta slijedi: da je tužiteljica, dana 08.11.2019. godine, putem predmetnog punomoćnika, prvostepenom organu podnijela zahtjev za provođenje promjena u katastru na više nekretnina u KO ... i KO ..., bliže opisanih u zahtjevu, na osnovu pravosnažne presude Opštinskog suda u Tuzli, broj P. 2430/05, od 19.06.2008. godine, kojom je utvrđeno da je tužiteljica predmetne nekretnine stekla u toku trajanja bračne i vanbračne zajednice sa D.F., iz D. D., kao tuženikom iz te parnice, da je udio tužiteljice u sticanju tih nekretnina 1/2, što je tuženi iz te parnice dužan priznati i trpiti da se tužiteljica upiše kao vlasnik i posjednik na istim nekretninama sa dijelom od 1/2, kao i da se izvrši fizička dioba istih nekretnina, tako što će se tužiteljici izdvojiti i predati u posjed njen dio; da je prvostepeni organ prije odlučivanja o predmetnom zahtjevu, između ostalog, utvrdio da lice koje se, kao tuženi, navodi u pomenutoj presudi, nije upisan kao posjednik predmetnih nekretnina.

Da je na osnovu ovakvog utvrđenja prvostepeni organ zahtjev tužiteljice odbio kao neosnovan, pozivajući se na odredbe člana 12. i člana 60. stav 2. Zakona o premjeru i katastru zemljišta (“Službeni list SRBiH” broj 14/78, 12/87 i 26/90, i “Službeni list SRBiH” broj 4/93, 13/94).

Protiv prvostepenog rješenja tužiteljica je, iz razloga sličnih onima koje iznosi i u predmetnoj tužbi, izjavila žalbu tuženom, koji je, rješenjem koje se pobija tužbom, žalbu odbio kao neosnovanu, nalazeći da je prvostepeni akt u svemu pravilan i zakonit.

Imajući u vidu izloženo, sud je ocijenio da nije osnovan nijedan od bitnih razloga tužbe.

Naime, odredbama člana 60. stav 2. Zakona o premjeru i katastru zemljišta - “Službeni list SRBiH” broj 14/78, 12/87 i 26/90, i “Službeni list SRBiH” broj 4/93, 13/94 (koji Zakon se, shodno odredbama člana 211. Zakona o premjeru i katastru nekretnina - “Službeni list SRBiH” broj 22/84, 12/87, 26/90 i 36/90, te “Službeni list RBiH” broj 4/93 i 13/94, primjenjuje do uspostavljanja katastra nekretnina po odredbama Zakona o premjeru i katastru nekretnina) propisano je da se **promjene korisnika** u katastarskom operatu provode na osnovu pravosnažne odluke suda ili drugog nadležnog organa, kao i na osnovu ugovora ovjerenog kod suda, dok je odredbama stava 4. istog člana tog Zakona propisano da se, dok se ne provedu promjene u katastarskom operatu, **uzima kao tačno stanje koje proizilazi iz katastarskog operata**.

Dalje, odredbama člana 12. stav 1. istog Zakona, propisano je da su *sudovi i drugi organi koji rješavaju o vlasništvu i drugim stvarnim pravima na nekretninama, dužni da u aktima kojima rješavaju o tim pravima označavaju nekretnine prema podacima premjera i katastra zemljišta i da te akte po njihovoj pravosnažnosti dostave opštinskom organu uprave nadležnom za poslove kataстра*, dok je odredbama člana 26. stav 1. i 2. istog Zakona propisano da *katastar zemljišta, pored ostalog, sadrži i podatke o korisnicima parcela, te da se ti podaci upisuju u katastarski operat*.

Iz sadržaja citiranih odredaba proizilazi da su upisi koji se tiču promjene lica upisanih u katastru nekretnina dozvoljeni samo ukoliko se katastarski podaci, u ispravi na osnovu koje se traži upis promjena, **slažu** sa podacima koji su u katastarskom operatu upisani u momentu prijema zahtjeva za upis (ili prijema isprave po kojoj se upis promjena vrši po službenoj dužnosti), i to kako u pogledu katastarskog broja, i drugih **bitnih identifikacionih podataka**, tako i u pogledu **lica** koja su **upisana kao korisnici** tih nekretnina.

To dalje znači da iz citiranih odredaba proizilazi da, ukoliko se podaci u ispravi na osnovu koje se traži upis promjena, **ne slažu sa katastarskim podacima** upisanim u **momentu podnošenja zahtjeva**, zahtjev za upis treba odbiti kao neosnovan, jer bi bio **nezakonit**.

Ovakvo zakonsko rješenje je po shvatanju suda logično ne samo iz razloga što se na taj način **štiti povjerenje u katastar nekretnina** (koji po odredbama člana 9. stav 1. Zakona o premjeru i katastru nekretnina **predstavlja javnu knjigu**), nego i zbog toga što bi se u slučaju dozvole upisa promjena u takvom slučaju **mogla ugroziti stečena prava novoupisanog posjednika**, koja su legalno stečena nakon sačinjavanja isprave na osnovu koje se traži upis promjena, zbog čega sud smatra da je u interesu lica koja su, na osnovu bilo koje isprave, stekla pravo na upis promjena u katastru, da takav upis **zatraže što prije** (a ne kao u predmetnom slučaju **nakon 10 godina od pravosnažnosti predmetne presude**), jer, u suprotnom, sami snose rizik i odgovornost za sve eventualne štetne posljedice neblagovremenog upisa.

U konkretnom slučaju, iz nespornih činjenica predmeta proizilazi da se katastarski podaci u presudi na osnovu koje tužiteljica traži upis promjena, **ne slažu sa podacima upisanim u katastarskom operatu** u pogledu upisanih korisnika, budući da iz činjenica predmeta proizilazi da je lice koje se, kao tuženi, navodi u toj presudi, u međuvremenu umrlo, i da više **nije upisano kao posjednik** predmetnih nekretnina, a da su se, kao posjednici, **upisala druga fizička lica**, kao njegovi **naslijednici**.

Stoga sud smatra da su prvostepeni organ i tužena strana pravilno utvrdili da lice koje se, kao tuženi, navodi u pomenutoj presudi, **nije više upisano kao posjednik** predmetnih nekretnina, što se čak potvrđuje i predmetnom žalbom i predmetnom tužbom, tvrdnjom da su sadašnji upisani posjednici "**univerzalni sukcesori upisanog D.F.**".

Na kraju, sud posebno ističe da organ koji vodi katastarske podatke ni prema odredbama člana 60. stav 2. Zakona o premjeru i katastru zemljišta, ni prema drugim odredbama tog ili drugog Zakona, **nije ni nadležan, ni ovlašten** da, u slučaju neslaganja trenutnog katastarskog stanja, sa stanjem u ispravama na osnovu kojih se traži upis promjena u katastru, provodi dalji upravni postupak, i **utvrđuje čije pravo na posjed je "jače"**, i da li su trenutno upisani posjednici "**savjesni**" ili "**nesavjesni**" u pogledu prava podnosioca zahtjeva, nego je dužan takav zahtjev za upis odbiti kao neosnovan, u kom slučaju podnositelj zahtjeva svoja eventualno povrijedena posjedovna i druga prava može ostvarivati samo kod **nadležnog suda**.

Sud je detaljno cijenio i analizirao pomenute i sve ostale navode tužbe, ali je, s obzirom na izloženo nesporno utvrđeno činjenično stanje, ocijenio da oni po procesnom i materijalnom pravu ne mogu uticati na drugačije rješavanje ove upravne stvari i drugačije presuđenje, zbog čega je, na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci presude.

Z a p i s n i č a r:
Sadeta Hadžismajlović, s.r.

S u d i j a:
Predrag Krsmanović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 U 021115 21 Uvp
Sarajevo, 12.01.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jahjaefendić Jasmina, kao predsjednika vijeća, Džafić Zlate i Krkeljaš Milorada, kao članova vijeća, te Kovač Jasmine, kao zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice Z.S. iz B., zastupana po punomoćniku Bešić Senadu, advokatu iz Tuzle, Ul. Maršala Tita broj 36, protiv akta broj: 07-26-1-575/20 od 16.12.2020. godine, tužene Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo, u upravnoj stvari provođenja promjena u katastarskom operatu, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesene protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli broj: 03 0 U 021115 21 U od 14.10.2021. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 12.01.2023. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 U 021115 21 U od 14.10.2021. godine odbijena je kao neosnovana tužba podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužiteljice kao neosnovana, kao i zahtjev za naknadu troškova postupka, a izjavljena protiv prvostepenog rješenja Službe za geodetske i imovinsko-pravne poslove Grada Tuzla broj 06-31-2678/19-1 FV od 10.03.2020. godine. Tim prvostepenim rješenjem je odbijen zahtjev tužiteljice Z.S. rođene D. za promjenu upisa posjednika u katastarskom operatu na nekretninama označenim kao k.č. broj 384/2, 384/1, 393, 394, 395 i 396, sve upisane u PL broj ... K.O. ... i k.č. broj 2059, 2060/1 i 2061/1 upisane u PL broj ... K.O. ... na osnovu pravosnažne presude Općinskog suda u Tuzli broj P. 2430/05 od 19.06.2008. godine kao neosnovan.

Protiv navedene presude tužiteljica je, putem punomoćnika, blagovremeno podnijela zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke zbog pogrešne primjene Porodičnog zakona F BiH, Zakona o stvarnim pravima i Zakona o premjeru i katastru zemljišta. U zahtjevu se navodi da je tužiteljica dana 07.11.2019. godine podnijela prvostepenom organu zahtjev za provođenje promjene korisnika u katastarskom operatu na osnovu presude Općinskog suda u Tuzli broj P. 2430/05 od 19.06.2008. godine kojom je utvrđeno da su tužiteljica i tuženi D.F. za vrijeme trajanja bračne i vanbračne zajednice zajedničkim radom i sredstvima stekli nekretnine sa oznakama bliže navedenim u izreci presude, a koje su sve upisane u posjedovni list broj ... K.O. ... i broj ... K.O. ..., te je udio tužiteljice u sticanju svih nekretnina $\frac{1}{2}$, što je tuženi dužan priznati i trpit da se tužiteljica upiše kao suvlasnik i suposjednik na istim sa $\frac{1}{2}$ i da se izvrši fizička dioba istih tako što će se tužiteljici izdvojiti i predati u posjed njen dio, te da je tužiteljica pokrenula i izvršni postupak radi fizičke diobe navedenih nepokretnosti. Prvostepeni organ je odbio zahtjev tužiteljice za upis posjednika na označenim nekretninama zaključivši da je predmetna presuda neprovodiva jer je u toku postupka utvrđeno da D.F. kao tuženi iz presude nije upisan kao posjednik nekretnina jer su u međuvremenu izvršene promjene

posjednika na osnovu rješenja o nasljeđivanju donesenom u ostavinskom postupku iza umrlog D.F. Tuženi organ je u cijelosti prihvatio stav prvostepenog organa kada je odlučivao o njenoj žalbi uz izraženi stav da presuda nije provodiva jer se u postupku upisa ne može raspravljati o tome ko ima jače pravo na upis posjeda na navedenim nekretninama jer aktuelni posjednici nisu dužni trpiti upis koji je naložen tom presudom jer nisu bili stranke u parničkom postupku. Prvostepeni organ je iz službene evidencije utvrdio da se na predmetnim nekretninama kao suposjednici vode D.D.F., D.S.F. rođ. P., B.D.I. rođ. F. i D.D.M. rođ. F. sa dijelom od po $\frac{1}{4}$, a sve na osnovu pravosnažnog rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Tuzli broj 32 O 305748 17 O od 31.07.2017. godine. Istačće da tužiteljica nije ni učestvovala u ostavinskom postupku iza umrlog D.F. jer je taj brak razveden, pa nije spadala u krug zakonskih nasljednika, a naročito jer je D.F. zaključio brak sa D.F. koja je upisana kao suposjednik sa dijelom od $\frac{1}{4}$, dok su ostali upisani suposjednici zajednička djeca tužiteljice i D.F. Ovu činjenicu tužiteljica ističe u kontekstu tvrdnje da se radi o krugu osoba kojima je bilo poznato da se između F.D. i Z.S. vodio parnični postupak koji je rezultirao presudom na osnovu koje je utvrđeno pravo suvlasništva i suposjeda, odnosno da se radi o licima kojima je poznato da je predmetom ostavinske mase ujedno i suvlasnički dio Z.S., te da se radi o nesavjesnim licima. Istačće da je netačan navod da se radi o pogrešnom upisu korisnika prava posjeda, odnosno da su upisana druga lica u odnosu na D.F., upravo iz razloga što se radi o univerzalnim pravnim slijednicima D.F. koji su nesavjesni, odnosno koji su znali i morali znati da ostavinsku masu čini i dio koji predstavlja bračnu stečevinu tužiteljice. Istačće da je nejasan argument tuženog organa da je presuda neprovodiva jer ne sadrži aktualne podatke kataстра zemljišta u pogledu nosilaca upisa naročito imajući u vidu da se radi o sticanju vlasništva i pravo posjeda na osnovu zakona, odnosno na osnovu člana 251. Porodičnog zakona u vezi sa članom 23. Zakona o stvarnim pravima, gdje je momenat sticanja vezan za momenat ispunjavanja zakonom propisanih uslova. Smatra da je tuženi pogrešno ocijenio dokaze, te je iz utvrđenih činjenica izveo pogrešan zaključak u pogledu činjeničnog stanja i tužiteljici uskratio pravo koje joj zakon garantuje, te da je nadležni organ rješavajući po slobodnoj ocjeni prekoračio granice ovlaštenja koja su mu data pravnim propisima i odlučio suprotno cilju u kome je ovlaštenje dato. Predložio je da se zahtjev za vanredno preispitivanje uvaži i pobijana presuda preinači, a tuženi obaveže na naknadu troškova postupka tužiteljici.

Tuženi je u podnesenom odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke predložio da se isti odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima (Službene novine F BiH, broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Prema obrazloženju pobijane presude i stanju spisa predmeta proizilazi da je tužiteljica dana 08.11.2019. godine prvostepenom organu Službi za geodetske i imovinsko-pravne poslove Grada Tuzla podnijela zahtjev za upis promjene posjednika u katastarskom operatu na nekretninama označenim kao k.č. broj 384/2, 384/1, 393, 394, 395 i 396, sve upisane u PL broj ... K.O. ... i k.č. broj 2059, 2060/1 i 2061/1 upisane u PL broj ... K.O. ... na osnovu pravosnažne presude Općinskog suda u Tuzli broj P. 2430/05 od 19.06.2008. godine, kojom je utvrđeno da je tužiteljica predmetne nekretnine stekla u toku trajanja bračne i vanbračne zajednice sa D.F., iz D. D., kao tuženikom iz te parnice, da je udio tužiteljice u sticanju tih nekretnina 1/2, što je tuženi iz te parnice dužan priznati i trpiti da se tužiteljica upiše kao vlasnik i posjednik na istim nekretninama sa dijelom od $\frac{1}{2}$; da je prvostepeni organ postupajući po predmetnom zahtjevu utvrdio da lice koje se kao tuženi navodi u navedenoj presudi nije upisan kao posjednik predmetnih nekretnina, već da su kao suposjednici upisani D.D.F., D.S.F. rođ. P., B.D.I. rođ. F.

i D.D.M. rođ. F. sa dijelom od po ¼, a na osnovu pravosnažnog rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Tuzli broj 32 O 305748 17 O od 31.07.2017. godine, doneseno po povjereniku notaru Škarica Jadranki iz Tuzle. Na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni organ je, imajući u vidu odredbe člana 12. i člana 60. stav 2. Zakona o premjeru i katastru zemljišta (Službeni list SRBiH, broj 14/78, 12/87 i 26/90 i Službeni list SRBiH, broj 4/93, 13/94) zaključio da predmetna presuda nije provodiva u katastarskom operatu jer D.F., tuženi iz navedene presude, nije upisan kao posjednik predmetnih nekretnina na kojima se zahtijeva promjena upisa posjednika, te kao takva nije podobna kao pravni osnov za traženu promjenu upisa posjednika u katastarskom operatu, pa je zahtjev kao neosnovan odbio. Protiv navedenog prvostepenog rješenja tužiteljica je izjavila žalbu koju je tužena rješenjem od 16.12.2020. godine odbila kao neosnovanu cijeneći da je prvostepeno rješenje pravilno i zakonito jer je nesporno da stanje upisa posjednika na predmetnim nekretninama u momentu odlučivanja o zahtjevu ne odgovaraju stanju podataka kako je navedeno u predmetnoj pravosnažnoj presudi, a da se u predmetnom postupku ne može raspravljati o tome ko ima jače pravo na upis posjeda na navedenom zemljištu, nego samo o tome da li je presuda provodiva jer aktualni posjednici predmetnih parcela nisu dužni trpiti upis koji je naložen navedenom presudom budući da postupak nije ni vođen protiv njih, te da stranka koja ne dostavi na vrijeme ispravu na provođenje u katastru sama snosi rizik da se neko treći upiše na nekretninama i da isprava zbog toga postane neprovodiva.

Prvostepeni sud je, pobijanom presudom, rješenja nadležnih organa ocijenio pravilnim i na zakonu zasnovanim, radi čega je tužbu kao neosnovanu odbio.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon, niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je, po ocjeni ovog suda, zahtjev za vanredno preispitivanje neosnovan.

Naime, iz stanja upravnog spisa i obrazloženja donesenih akata upravnih organa, kao i obrazloženja pobijane presude, proizilazi da su, suprotno navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje, pobijana presuda prvostepenog suda, kao i rješenja nadležnih upravnih organa koja su joj prethodila pravilna i zakonita, donesena u pravilno provedenom postupku i uz pravilnu primjenu materijalnog prava.

Pri tome su se i prvostepeni sud i upravni organi pravilno pozvali na odredbu iz člana 60. stav 2. Zakona o premjeru i katastru zemljišta (Službeni list SRBiH, broj: 14/78, 12/87, 26/90 i Službeni list RBiH, broj: 4/93 i 13/94) prema kojoj se promjene korisnika u katastarskom operatu provode na osnovu pravosnažne odluke suda ili drugog nadležnog organa, kao i na osnovu ugovora ovjerenog kod suda, dok je stavom 4. navedenog člana propisano da dok se ne provedu promjene u katastarskom operatu, uzima se kao tačno stanje koje proizilazi iz katastarskog operata, te na odredbu člana 12. stav 1. istog Zakona kojom je propisano da su sudovi i drugi organi koji rješavaju o vlasništvu i drugim stvarnim pravima na nekretninama dužni da u aktima kojima rješavaju o tim pravima označavaju nekretnine prema podacima premjera i katastra zemljišta i da te akte po njihovoj pravosnažnosti dostave opštinskom organu uprave nadležnom za poslove katastra.

Prema citiranim zakonskim odredbama jasno proizilazi da je provođenje promjene u katastarskom operatu, na osnovu pravosnažne sudske odluke, dozvoljeno samo u odnosu na podatke o premjeru i nositelju prava koji su upisani u katastarskom operatu u vrijeme prijema sudske odluke na osnovu koje se traži provođenje promjene.

Tužiteljica je zahtjev za upis promjene posjednika na temelju pravomoćne presude Općinskog suda u Tuzli broj P. 2430/05 od 19.06.2008. godine, kojom je utvrđeno da je tužiteljica predmetne nekretnine stekla u toku trajanja bračne i vanbračne zajednice sa D.F., kao tuženikom iz te parnice, što je tuženi iz te parnice dužan priznati i trpit da se tužiteljica upiše kao vlasnik i posjednik na istim nekretninama sa dijelom od $\frac{1}{2}$, podnijela prvostepenom organu dana 08.11.2019. godine, dakle deset godina nakon donošenja predmetne presude. Međutim, kako je D.F. u međuvremenu preminuo, te su u posjedovnim listovima broj ... k.o. ... i broj ... k. o. ... na predmetnim nekretninama kao posjednici upisani njegovi zakonski nasljednici, a na temelju pravosnažnog rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Tuzli broj 32 O 305748 17 O od 31.07.2017. godine, to u smislu naprijed citiranih odredbi člana 60. stav 2. u vezi sa članom 12. stav 1. Zakona o premjeru i katastru zemljišta nisu bili ispunjeni uslovi za provođenje promjena u katastarskom operatu na osnovu navedene presude jer ista u vrijeme odlučivanja o zahtjevu za upis nije odgovarala podacima o nositelju prava na tim nekretninama, te nije bila podobna isprava za provođenje promjena u katastarskom operatu, a kako su to u svojim odlukama pravilno cijenili i nadležni upravni organi i prvostepeni sud.

Protivno navodima tužiteljice, a s obzirom na strogo formalni karakter katastarsko knjižnih upisa, to upravni organi nisu bili dužni provoditi nikakav dalji postupak i utvrđivati čije je pravo jače, te da li su sada upisani posjednici savjesni ili nesavjesni, a tužiteljica svoja prava povodom istih nekretnina može ostvariti u postupku pred redovnim sudom.

Imajući u vidu sve naprijed izneseno, ovaj sud je i ostale navode zahtjeva ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Kovač Jasmina, s.r.

Predsjednik vijeća
Jahjaefendić Jasmin, s.r.